

РЕШЕНИЕ

№ 479

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 15.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7952** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх.№02–060-2600/902 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, В ЧАСТТА, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., в размер на 15 463,92 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и в размер 2070,90 лева по Схемата за национални доплащания (СНДП).

Жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е на първо място нищожно като постановено от некомпетентен орган. Излага и доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, изразяващи се несъответствие с изискването за форма, липса на мотиви, допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и несъответствие с материалния закон. Поддържа, че при извършената проверка на място не са установени недопустими за подпомагане площи, като в тази връзка счита, че писмото е издадено в противоречие със събраните доказателства. Претендира, че писмото е издадено и при липса на правни основания, тъй като посочените в него разпоредби не са били нарушени. Твърди, че всички заявени земи са обработени и поддържани в добро земеделско и екологично състояние и няма застъпване на площи. Прави искане за отмяна на административния акт в оспорената му част. Претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на ДФ „Земеделие”, чрез процесуалния си представител юрк. Л., изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а постановеният отказ за финансиране - законосъобразен. Твърди, че уведомителното писмо е издадено от компетентен орган при правилното приложение на материалния и процесуалния закон. Претендира за разноски. Прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Административен съд София-град, II Отделение, 37^{-ми} състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

На 16.05.2011г. жалбоподателят е подал общо заявление за единно плащане на площ с УИН 06/300511/40790, форма – ново заявление, с което е поискал подпомагане по СЕПП и по СНДП за имот № 20376–00 с площ 39,98 ха. Подадено е и заявление УИН 06/300511/40790 от 31.05.2011г. форма – редакция на лични данни/банкови сметки и редакция на парцели/схеми/животни с представена към него коригирана таблица на използваните парцели, отново за подпомагане по СЕПП и СНДП със заявени 7 парцела, с номера както следва: № 72521–32-3, с площ 69,91 ха. в землището на [населено място], с № 14390–104–3–1 с площ 17,77 ха., №14390–287–3–5 с площ 33,38 ха., №14390–287–3–3 с площ 4,05 ха., №14390– 287–3–4 с площ 38,94 ха. - всички в землището на [населено място] и № 54064–71–2-1 с площ 63,13 ха и № 54064–121–3-4 с площ от 121,4 ха. в землището на [населено място].

При извършена проверка на 16.05.2011г. и 31.05.2011г. се установява, че няма грешки при проверката на входните данни.

С писмо вх. № 02 – 0400/533 от 28.02.2012г. от Министъра на земеделието на ДФ „Земеделие” е предоставена база данни „Физически блокове” и „Площи подходящи за подпомагане за кампания 2011г.”. Жалбоподателят не е представил доказателства да е подал възражение до Министъра на земеделието и храните срещу приетия допустим слой за 2011г.

С уведомително писмо изх. № 01 – 060 - 2600/3519 от 07.10.2011г. жалбоподателят е бил уведомен за установено наличие на заявени от него площи, които са заявени и от друг стопанин. Поканен е да представи декларация за изясняване на принадлежността на площи заявени от повече от един земеделски производител. Жалбоподателят е представил такава декларация с УИН № 06/300511/40790 от 06.12.2011г. с приложена към нея таблица, с която е описал подробно, за кои имоти потвърждава застъпването, съответно частично потвърждава или изцяло отказва застъпването. По представени указания за попълване на декларацията – потвърждаване на застъпването означава, че земеделския производител ще се ползва от застъпената част и следва да представи съответни доказателства, че стопанисва земята, а отказване на застъпването значи, че съответно заявява, че няма да се ползва от застъпената част. В конкретния случай жалбоподателят е посочил, че отказва застъпването по отношение на селските блокове на земеделски стопанства (БЗС): № 14390–104–3, №14390–104–3, №14390–287–3, №14390–287–3, №14390–287–3, №14390–287–3, №54064–121– 3, №72521–32–3. Представен е и списък с потвърдените кадастрални имоти и предоставени за тях

документи (стр. 96 – 114 от делото), подписан и подпечатан от жалбоподателя. От този списък се установява съответствието на композитния номер на декларирано БЗС и кадастралния номер на съответните имоти, за които не са представени доказателства за собственост.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени административните проверки, съгласно в чл. 20 от Регламент № 73/2009 и във връзка с чл. 37 ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и чл. 28 ал. 1 от Регламент № 1122/2009 на Комисията, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Компютърните проверки са извършени чрез пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП по чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006г.). Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо.

Въз основа на горното е издадено процесното Уведомително писмо изх. № 02–060-2600/902 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

По делото е изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност и при направени надлежни проверки. От СТЕ се установява, че по отношение на имотите заявени от жалбоподателя допустимият слой площи подходящи за подпомагане е определен на база на заснемане извършено на 24.06.2011г., т.е. в относимия период. От СТЕ се установява освен това, че наддекларираните площи от страна на жалбоподателя са правилно определени по отношение на тези, за които са установени части, които не са били обработени, а именно №54064–71–2–1, № 14390–104–3–1, № 72521–32–3–2, където приетата като необработена от административния орган площ съответства на установеното от вещото лице. По отношение на БЗС № 72521–32–3–2 освен това е установено и че РА правилно е определила налично застъпване от 1,44 ха., като съответно необработената площ от 0,6 ха и застъпената дават законосъобразно определената изключена площ от 1,50 ха. за този имот. По отношение на установените в оспореното писмо застъпвания СТЕ приема, че са коректно и правилно определени.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните доводи:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. А именно оспореният административен акт е издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”. Съгласно чл. 43 ал. 3, съответно чл. 47 ал. 2 ЗПЗП разплащателната агенция (РА) има правомощието да отказва или съответно намалява плащането по СЕПП и СНДП. Съгласно чл.2 ал. 2 т. 1 от Устройствения правилник на ДФ „Земеделие”, приет с ПМС 255 от 2009г. (отм.), но действал към момента на издаване на оспореното писмо ДФ „Земеделие” изпълнява функцията на РА. Съгласно чл.10 ал.1 т.7 от Устройствения правилник изпълнителния директор на фонда „взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика (ОСП), прилагани от Разплащателната агенция”, като

СЕПП и СНДП са именно от тези схеми. Въз основа на горното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган, а направеното възражение на жалбоподателя в тази връзка е неоснователно.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената от закона форма, без извършени съществени нарушения на административно производствените правила и съответно при правилно приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя за това, че оспореният административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 1, чл. 43 ал. 3 т. 4 и чл. 43 ал. 3 т. 5 ЗПЗП, като съответно в таблица е разграничил по отношение на кой имот съответно кое основание е валидно. От таблицата в конкретния случай и предвид малкия брой визирани имоти се установява по отношение на кой имот кое основание е валидно. Същото се отнася и за направения отказ по отношение на СНДП, където като правни основания са посочени нормите на чл. 47 ал. 2 т. 4 и т. 6 ЗПЗП, а именно по отношение на част от имотите е налице двойно заявяване, а по отношение на друга част от имотите е налице необработване в малки части от същите. Наличието на така установените основания за отказ от финансиране се подкрепя и от приетата и неоспорена от страните СТЕ, от която се установява, че по отношение и на двете схеми, по които е кандидатствано, част от имотите не са обработени, като съответно тези части са изключени от подпомагането по съответната схема, а за част от имотите е налице застъпване с площи на друг земеделски производител, което не е отстранено. Нещо повече по отношение на установените застъпвания жалбоподателят е уведомен по предвидения в закона начин, като самият той е подал декларация, в която по отношение на имотите, предмет на оспореното писмо е посочил, че се отказва от застъпването. Във връзка с изложено по – горе в настоящото решение отказ от застъпване, означава, че жалбоподателят потвърждава, че по отношение на посочения имот или част от него няма основание, на което да го държи и съответно не го обработва.

Въз основа и на гореизложеното настоящият състав намира, че при издаване на оспореното уведомително писмо не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства административният орган е извършил всички необходими проверки – в конкретния случай административни. Установеното от тях се потвърждава и от приетата и неоспорена СТЕ.

На последно място неоснователно е възражението за незаконосъобразност на административния акт, тъй като при извършена проверка на място е издаден контролен лист, в който не са установени недопустими площи. Това е така, тъй като от събраните по делото доказателства не се установява да е извършвана проверка на място. Нещо повече и вещото лице в приетата и неоспорена СТЕ посочва, че не е открил данни и не е извършвана проверка на място.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част, е законосъобразен административен акт и не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.3 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 400 (четиристотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. № 02-060-2600/902 от 30.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, В ЧАСТТА, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., в размер на 15 463,92 лева по Схемата за единно плащане на площ и в размер 2070,90 лева по Схемата за национални доплащания.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Г., със седалище в [населено място] да заплати на Държавен фонд „Земеделие, представляван от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С., [улица], сума в размер от 400 (четиристотин) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова